

СТАНОВИЩЕ**от проф. д-р Иван М. Петков, дн**

относно дисертационния труд на **Константинос Д. Пападополус**, докторант на самостоятелна подготовка в катедра „Теория и методика на кинезитерапията” при НСА „В. Левски”, на тема **„Физиотерапия при пателофеморален болков синдром”** /**Physiotherapy in Patellofemoral Pain Syndrome**/ за присъждане на образователната и научна степен /ОНС/ „доктор”

Научен ръководител: доц. Д. Ганчев, дн

Дисертационният труд разглежда интересен проблем. Пателофеморалният болков синдром /ПФБС/ е състояние, което все още не е достатъчно проучено по отношение на причинно-следствените връзки, диагностиката, лечението и рехабилитацията му. Това прави трудно осъществимо изработването и прилагането в практическото здравеопазване на т. нар. в последните години „златен стандарт”. От друга страна, проучванията и натрупаният емпиричен опит по проблема в здравните заведения на Северозападен Уелс в много отношения не съвпадат.

Това е и основателната причина докторантът Константинос Пападополус да се опита да систематизира наличната информация чрез анкетни проучвания в професионалната среда на физиотерапевтите и, от друга страна, чрез експериментално изследване върху пациенти с ПФБС, да установи въздействието на физиотерапевтична методика върху характерни за синдрома показатели – мускулна сила, наличие на болка, подвижност.

Дисертационният труд е написан по различен от общоприетия в Р. България начин, но това не пречи да се оценят обективно целта, задачите и методите на изследване. Литературният обзор по проблема е пространен и задълбочен. Като естествено продължение от него са представените две работни хипотези, които включват отрицателни предположения относно възможността да се създаде стандартен протокол /методика/ за оценка и лечение на ПФБС и за ефективността на съвременното физиотерапевтично лечение на ПФБС.

Получените резултати са с достатъчна информативна стойност както за мнението на професионалната физиотерапевтична гилдия в Северозападен Уелс, така и за получените резултати от прилаганата 6-седмична програма по физиотерапия, в която преобладават специални физически упражнения.

Като приноси в дисертационния труд приемам: 1. Сравнително сполучливият опит да се систематизира и опише методологията на функционалната оценка и физиотерапията /кинезитерапията/ в рутинната практика на професионалната гилдия в Северозападен Уелс; 2. Експерименталното проучване от докторанта върху пациенти с ПФБС с приложение на целенасочени лечебни физически упражнения в продължение на 6 седмици; 3. Задълбочената и тематично насочена литературна справка по проблема;

4. Обективно и аналитично интерпретираните резултати от изследването , с което се разширява познанието в изследваната област и се дава възможност за методичен и терапевтичен избор при лечението на пациенти с ПФБС.

В дисертационния труд се забелязват известни слабости и пропуски, които предизвикват и съответни въпроси, като: 1. ПФБС не е разпространен синдром само в Северозападен Уелс и в този смисъл се поражда въпросът защо не се обсъжда принципно и световния /европейския/ опит; 2. Защо в методиката на физиотерапия от докторанта се прилагат ограничен брой средства, като се пренебрегват средства с доказани аналгезиращо, трофично и мобилизиращо въздействие. 3. Допуснати са и някои езикови и терминологични грешки, които вероятно имат своето обяснение с превода и различието в лексиката на използваните два езика.

Посочените пропуски не са от фундаментален характер и не могат да повлияят на общата положителна оценка на дисертационния труд.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Работено е коректно и задълбочено по сравнително малко проучван до момента проблем в областта на теоретичното и практическо познание по физиотерапия. Дисертационният труд не дава дефинитивно решение на проблема, но получените резултати разширяват и задълбочават възможностите на практикуващите физиотерапевти /кинезитерапевти/ за по-голям избор при работа с пациенти с ПФБС. В този смисъл разглежданият дисертационен труд отговаря напълно на изискванията на Закона за висшето образование /ЗВО/ и Закона за развитие на академичния състав /ЗРАС/ в Република България.

Предлагам убедено на уважаемите членове на научното жури да дадат положителна оценка на представената дисертация и да гласуват положително за присъждане на Константинос Пападополус образователната и научна степен /ОНС/ „доктор”

04.01.2016 г.

Дал становището:

/проф. д-р И. Петков, дн/